

Postoj jednotlivých aktérů v debatě o REACH

Instituce EU

Evropský parlament :

Proces přijetí REACH byl iniciován Evropským parlamentem v době, kdy EU měla pouze 15 členů a měla poněkud více levicové zabarvení. Od června 2004 se politická většina v evropské pětadvacítce přesunula ke konzervativně-liberálnímu křídlu. Tato koalice se staví k ochraně přírody rezervovaněji. Tábor liberálů je v tomto případě rozdělen (britští liberálové jsou pro REACH, němečtí nikoliv), o silné podpoře REACH nelze hovořit ani u mnoha sociálních demokratů (zvláště německých). Pro české poslance Evropského parlamentu, kterým dominují konzervativci, bude nadcházející důležité hlasování prvním testem.

Komise :

V listopadu 2004 byla zvolena nová komise pod vedením velmi liberálního předsedy JM Barrosa, s pro-průmyslově orientovaným komisařem pro životní prostředí (Stavros Dimas) a stejně orientovaným komisařem pro průmysl a obchod (Günter Verheugen). Jejich závazek prosadit silný REACH je velmi slabý.

Rada :

Britské předsednictví se snaží před koncem roku dosáhnout dohody, která by do značné míry reflektovala názory tzv. velké trojky (Německo, Velká Británie, Francie). Německo se staví silně ochránářsky ke svému chemickému průmyslu, Francie a Velká Británie nedávno ukázaly dobrou vůli pokročit v jednáních. Severské země prosazují velmi silnou variantu REACH. Nové členské státy jsou rozděleny, některé se snaží REACH oslabit (např. Polsko, Česká republika), jiné jsou spíše pro silnější formu (např. Slovensko). České ministerstvo životního prostředí je pod vlivem ministerstva průmyslu a obchodu, které má úzké vazby na chemickou skupinu UniPetrol.

Země mimo EU

USA: Bushova administrativa se staví k REACH velmi nepřátelsky a aktivně proti němu vystupuje (včetně hrozeb na půdě WTO). Přitom např. stát Massachusetts či oblast San Franciska mají přísnější regulaci chemických látek než budoucí REACH.

Japonsko: velmi bedlivě sleduje jednání o REACH, aby se mohlo ihned přizpůsobit a udržet si svůj export do EU.

Chemický průmysl

Evropská asociace chemického průmyslu (CEFIC) řídí aktivity národních asociací proti REACH. V České republice využívá Svaz chemického průmyslu (s dominantní pozicí UniPetrolu) svého velkého vlivu a tlačí naši vládu špatným směrem (na rozdíl od většiny velkých podniků vlastněných zahraničním kapitálem).

Průmysloví uživatelé chemických látek

Zastávají velmi různé pozice. Většina z nich, včetně velkých prodejců a výrobců známých značek (IKEA, M&S, Lego, Volvo, Skanska, . . .), REACH vítá. Americké společnosti a některé průmyslové sektory (např. papírenský, těžbařský, . . .) se stavějí k REACH nepřátelsky a chtějí být kompletně vyjmuty z jeho působnosti.

Nevládní organizace a občanská společnost

Široká koalice nevládních ekologických organizací (WWF, Greenpeace, Friends of Earth, EEB), spolu s odbory, spotřebitelskými a zdravotnickými organizacemi, sdílí stejný postoj a požadavek, aby byl současný návrh REACH ještě více posílen. Všichni jednotně podporují princip substituce nebezpečných látek, který **musí** být v rámci REACH povinný.